

בעזרת השם יתברך

ליקוטי זוהר מוסר והלכה

מחק לישראל ויוסף לחק

פרשת ויגש

מוזולק ליימי השבוע דבר יום ביומו

יוצא לאור בעזרת השם יתברך על ידי:
מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל:

ללמוד זוהר מוסר והלכה בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

כסלו תשס"ו לפ"ק

הוצאת:

מפעל עולמי ללימוד חק לישראל

מטרת המפעל, ללמוד:
זוהר מוסר והלכה
בדקות ספורות בלבד,
ולזכות להיות בן עולם הבא

* * *

כל הזכויות מהזוהר הקדוש עם
פירוש המבואר ומנוקד, שמורות
להוצאת א. בלום,
ירושלים עיה"ק תובב"א

* * *

הכל נדפס באותיות גדולות מאירת עינים למען ירוץ
הקורא בו, ועתה קבלו מאתנו שלחן ועליו לחם וכל
מיני מגדים והתענגו בו, ויהיו חיים לנפשך, וכן
לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך, ורגלך לא תגוף.

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום א פרשת ויגש

קוֹדֵם הַלִּימוּד יֵאמַר: הֲנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיֵאֲנִי הַתְּלִמּוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה, וְלִיְדֵי
?דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיָּה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתִּיחָדִים יֵאָהֲדוּנָה" עַל יְדֵי הַנֶּעְלָם בְּדַחֲלֵלוֹ וְרַחֲמֵנוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(ויגש דף ר"ו ע"א)

רְבִי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אֶעְרְעוּ בְּכַפֵּר חֲנֹן, עַד
דְּהוּוּ יִתְבִּי בִי אוֹשְׁפִיזִיָּהוּ, אֲתָא חַד
בַּר נֶשׁ וְחַד מְטוּלָא דְחַמְרָא קָמִיה, וְעָאֵל
בְּבֵיתָא. אֲדַהְכִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי,
הָא תְּנִינָן דְּדוֹד מְלָכָא הָוּה מִתְּנַמְנָם כְּפֹסֵם
וְשִׁנְתִּיהָ זְעִיר, הִיךְ הָוּה קָם בְּפַלְגוֹת לִילְיָא,
הָא תְּנִינָן דְּדוֹד מְלָכָא הָוּה מִתְּנַמְנָם כְּפֹסֵם וְשִׁנְתִּיהָ זְעִיר, הִיךְ הָוּה קָם בְּפַלְגוֹת לִילְיָא,

רְבִי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי אֶעְרְעוּ בְּכַפֵּר
חֲנֹן, נִפְגְּשׁוּ בְּכַפֵּר חֲנֹן, עַד דְּהוּוּ
יִתְבִּי בִי אוֹשְׁפִיזִיָּהוּ, עַד שְׁהִי
יוֹשְׁבִים בְּבֵית הָאֲכַסְנִיָּא, אֲתָא חַד
בַּר נֶשׁ וְחַד מְטוּלָא דְחַמְרָא קָמִיה
וְעָאֵל בְּבֵיתָא, בָּא אָדָם אֶחָד וּמִשָּׂא
אֶחָד שֶׁל יַיִן לְפָנָיו, וְנִכְנַס בְּבֵית.
אֲדַהְכִי אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יוֹסִי
הָא תְּנִינָן דְּדוֹד מְלָכָא הָוּה מִתְּנַמְנָם כְּפֹסֵם וְשִׁנְתִּיהָ זְעִיר, הִיךְ הָוּה קָם בְּפַלְגוֹת לִילְיָא,

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ט ע"ב)

רְאוּי לְשֶׁרֶת הַמֶּלֶךְ בְּכֻלֵּי חֻמְדָּה כְּלֵי כֶסֶף כְּלֵי חֻמְדָּה שְׁבַרְמ"ח אַבְרִים וְכַתִּיב (מְשֻׁלִּי
וְכֻלֵּי זָהָב וְהָרִי הַלֵּב עֵיקַר הָאָדָם י) כֶּסֶף נִבְחַר לְשׁוֹן צְדִיק. גַּם שְׁתֵּי עֵינַיִם

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תשובה פרק א')

א כָּל מִצְוֹת שְׁבַתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה וּבֵין לֹא מֵהֵן בֵּין בְּדוּזָן בֵּין בְּשִׁנְגָה בְּשִׁיעֵשָׂה תְּשׁוּבָה
תַּעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת וַיִּשׁוּב מִחַטָּאוֹ חַיִּיב לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנָי הָאֵל

זוהר

תרגום הזוהר

האי שיעורא ועיר איהו, ולא הוה אתער
אפילו בתלתות ליליא.

אמר ליה, בשעתא דעאל ליליא הוה יתיב
עם כל רבכבי ביתיה ודאין דינא, ועסיק
במלי דאורייתא. ולבתר הוה נאים שנתיה
עד פלגות ליליא, וקם בפלגות ליליא ואתער,
ואשתדל בפולחנא דמאריה בשירין ותושבחון.

אדהכי אמר ההוא בר נש, וכי האי מלה
דקאמריתו הכי הוא, רוא דמלה הכא, דהא
דוד מלכא חי וקנים לעלם ולעלמי עלמין,
ודוד מלכא הוה נטיר כל יומי דלא יטעם

בין כף הקשה רבי יהודה לרבי יוסי,
הרי למדנו שדוד המלך היה מתנמנם
כסוס ושנתו מעטת, איך תאמר שקם
בחצות הלילה, (כמו שנאמר (תהלים
קיט) חצות לילה אקום וגו'). האי
שיעורא ועיר איהו ולא הוה אתער
אפילו בתלתות ליליא, הרי זה
השעור (של שינת הסוס) הוא שעור
מעט, ולא היה מתעורר לפי זה
אפילו בשליש הלילה (אלא הרבה
לפני זה).

אמר ליה בשעתא דעאל ליליא הוה
יתיב עם כל רבכבי ביתיה ודאין
דינא ועסיק במלי דאורייתא, אמר

לו, בשעה שנכנס הלילה היה יושב עם כל שרי ביתו ודן דינים ועסק בדברי תורה, ולבתר
הוה נאים שנתיה עד פלגות ליליא, ואחר כף היה ישן שנתו עד חצות הלילה (שהלך לשן
קרב לחצות וישן מעט עד חצות) וקם בפלגות ליליא, ואתער, וקם בחצות הלילה, ונתעורר,
ואשתדל בפולחנא דמאריה בשירין ותושבחון. ונתעסק בעבודת אדונו, בשירים ותשבחות.

אדהכי אמר ההוא בר נש וכי האי מלה דקאמריתו הכי הוא, בין כף אמר אותו אדם,
וכי זה הדבר שאמרם כן הוא, רוא דמלה הכא, אלא סוד הדבר כאן, דהא דוד מלכא
חי וקנים לעלם ולעלמי עלמין, שהרי דוד המלך הוא חי וקנים לעולם ולעולמי עולמים
(ששרשו במדת המלכות מקשר לחי העולמים), ודוד מלכא הוה נטיר כל יומי דלא יטעם טעם

מוסר

כמאורות השמים ועשר אצבעות נגד עשר
שמות הקדש עשר ספירות. גם האזנים
כלי שרת לשמוע בהם דברי ה' פדכתוב
כמה קדושה צריך ותוספת קדושה וטהרה

הלכה פסוקה

ברוך הוא, שנאמר (במדבר ה) איש או
אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטאתם
אשר עשו זה ודוי דברים. ודוי זה מצות
בפיצד מתנדוין, אומר אנא השם
חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כף
וכך והרי נתמתי ובושתי ממעשי ולעולם

תרגום הזוהר

זוהר

מיתה, בגין דשינתא חד משיתין במיתה איהו, ודוד הנה שומר עצמו כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום שהשנה אחד מששים במיתה הוא, ודוד בגין דוכתיה דאיהו חי לא הוה נאים אלא שיתין נשמי, ודוד משום מקומו שהוא חי, לא הנה ישן אלא ששים נשימות, דעד שיתין נשמי חסר חד איהו חי, מתמן ולהלאה טעים בר נש טעמא דמותא, ושלויט (ס"א ולא שלויט) ביה סטרא דרוח מסאבא.

ודא הנה נטיר דוד מלכא דלא יטעם טעמא דמותא, ולא ישלוט ביה סטרא דרוחא אחרא. בגין דשיתין נשמי חסר חד איהו רוא דחיים דלעילא, עד שיתין נשמי דאינון שיתין (ד"א ל"ג חסר חד אינהו) נשמי עלאין, ואלין רוא דילהון דתליין בהון חיי, ומכאן ולתתא רוא

מיתה, בגין דשינתא חד משיתין במיתה איהו, ודוד הנה שומר עצמו כל ימיו שלא יטעם טעם מיתה, משום שהשנה אחד מששים במיתה הוא, ודוד בגין דוכתיה דאיהו חי לא הוה נאים אלא שיתין נשמי, ודוד משום מקומו שהוא חי, לא הנה ישן אלא ששים נשימות, דעד שיתין נשמי חסר חד איהו חי, מתמן ולהלאה טעים בר נש טעמא דמותא, ושלויט (ס"א ולא שלויט) ביה סטרא דרוח מסאבא.

ודא הנה נטיר דוד מלכא דלא יטעם טעמא דמותא, ולא ישלוט ביה סטרא דרוחא אחרא. בגין דשיתין נשמי חסר חד איהו רוא דחיים דלעילא, עד שיתין נשמי דאינון שיתין (ד"א ל"ג חסר חד אינהו) נשמי עלאין, ואלין רוא דילהון דתליין בהון חיי, ומכאן ולתתא רוא

ודא הנה נטיר דוד מלכא, דלא יטעם טעמא דמותא ולא ישלוט ביה סטרא דרוחא אחרא, וזה הנה שומר דוד המלך, שלא יטעם טעם מיתה ולא ישלט בו צד הרוח האחר הטמא, בגין דשיתין נשמי חסר חד איהו רוא דחיים דלעילא, מפני שששים נשימות חסר אחד הוא סוד החיים שלמעלה, עד שיתין נשמי דאינון שיתין (ד"א ל"ג חסר חד אינהו) נשמי עלאין, וזה עד ששים נשימות שהם (פנגד) ששים נשימות עליונות, ואלין רוא דילהון דתליין בהון חיי ומכאן ולתתא רוא דמותא הוא, ואלו (הנשימות העליונות) סוד שלהם

מוסר

ונקיות. והמוח לחשוב מחשבות טהורות להדבק ביוצר יתברך ולעייין בתורתו. והלב לשמוח בו ובמצותיו ולחמול על עניו ויתומיו ויהיה נח ולא עצב ולא כועס. והרגלים הם הרצים שיוצאים

דחופים בדבר המלך ונגד שבעה משרתים הם שבעה חוטין שבציצית והשמיני נגד הרצים ונפש ורוח נגדם תפלין דראש ודיד. ולרמוז כל העשר אצבעות עשה להפחיד האדם שלא יחטא, ראוי לשום

הלכה פסוקה

איני חוזר לדבר זה, וזהו עיקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח: ג וכן בעלי חטאות ואשמות

בעת שמביאין קרבנותיהן על שגגתן או על זדונן אין מתכפר להן בקרבנם עד שייעשו תשובה ויתודו ודוי דברים שנאמר

זוהר

תרגום הזוהר

דְּמוּתָא הוּא. וְעַל דָּא דְּוֹד מְלָכָא הוּהּ מְשַׁעַר שִׁיעוּרָא דְּלִילְיָא, בְּגִין דִּיתְקִינִים בְּחַיִּים, דְּלֵא יִשְׁלוּט בִּיה טַעְמָא דְּמוּתָא.

שְׁתוּלָה בְּהֵם חַיִּים, וּמִכָּאן וּלְמִטָּה סוּד הַמִּיתָה הוּא. וְעַל דָּא דְּוֹד מְלָכָא הוּהּ מְשַׁעַר שִׁיעוּרָא דְּלִילְיָא בְּגִין דִּיתְקִינִים בְּחַיִּים דְּלֵא יִשְׁלוּט בִּיה טַעְמָא דְּמוּתָא. וּמִשּׁוּם זֶה דְּוֹד הַמְּלֶלֶךְ הִיָּה מְשַׁעַר שִׁיעוּר הַלִּילָה (כְּמָה שֵׁיִשָּׁן) כְּדֵי שִׁיתְקִינִים בְּחַיִּים שְׁלֵא יִשְׁלֹט בּוֹ טַעַם הַמִּיתָה,

וְכַד אֲתַפְּלִיג לִילְיָא הוּהּ מִתְקִינִים בְּאַתְרֵיהּ, בְּגִין דְּכַד אֲתַעַר פְּלַגוּ לִילְיָא וְכַתְרָא קַדִּישָׁא אֲתַעַר, בְּעָא דְּלֵא לְאַשְׁבַּחָא לִיה לְדוּד מִתְקַשֵּׁר בְּאַתֵּר אַחְרָא כְּאַתֵּר דְּמוּתָא, בְּגִין דְּכַד אֲתַפְּלִיג לִילְיָא וְקַדוּשָׁה עֲלָאָה אֲתַעַר, וְכַר נֶשׁ דְּנָאִים בְּעַרְסִיהּ לֹא אֲתַעַר לְאַשְׁבַּחָא בִּיקְרָא דְּמַרְיָה, הָא אִיהוּ אֲתַקְשֵׁר בְּרִוָּא דְּמוּתָא, וּמִתְדַבֵּק בְּאַתֵּר אַחְרָא. וְעַל דָּא דְּוֹד מְלָכָא הוּהּ קָאִים לְאַשְׁבַּחָא בִּיקְרָא דְּמַרְיָה תְּדִיר, חֵי לְגַבֵּי חֵי, וְלֹא נָאִים בְּשִׁנְתָּא לְטַעְמָא טַעְמָא דְּמוּתָא,

וְכַד אֲתַפְּלִיג לִילְיָא הוּהּ מִתְקִינִים בְּאַתְרֵיהּ, וְכַאֲשֶׁר נִחְצָה הַלִּילָה הִיָּה עוֹמֵד בְּמִקוּמוֹ (בְּמִדְרַגְתּוֹ מִדְּרַגַת חֵי), בְּגִין דְּכַד אֲתַעַר פְּלַגוּ לִילְיָא וְכַתְרָא קַדִּישָׁא אֲתַעַר, בְּעָא דְּלֵא לְאַשְׁבַּחָא לִיה לְדוּד מִתְקַשֵּׁר בְּאַתֵּר אַחְרָא, כְּאַתֵּר דְּמוּתָא, מִשּׁוּם שְׁכַאֲשֶׁר נִתְעוֹרֵר חֲצוֹת הַלִּילָה וְהַכְּתֵר הַקְּדוּשׁ נִתְעוֹרֵר, צְרִיךְ שְׁלֵא לְמַצוּא אֵת דְּוֹד מְקַשֵּׁר בְּמִקוּם אַחֵר, בְּמִקוּם הַמִּיתָה, בְּגִין דְּכַד אֲתַפְּלִיג לִילְיָא, וְקַדוּשָׁה עֲלָאָה אֲתַעַר, וְכַר נֶשׁ דְּנָאִים בְּעַרְסִיהּ לֹא אֲתַעַר לְאַשְׁבַּחָא בִּיקְרָא דְּמַרְיָה, מִשּׁוּם שְׁכַאֲשֶׁר מְגִיעַ חֲצוֹת הַלִּילָה וְקַדְשָׁה עֲלוּנָה נִתְעוֹרֵר, וְהָאֵדָם הִישָׁן בְּמִטָּתוֹ לֹא נִתְעוֹרֵר לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבּוּד אֲדוֹנוֹ, הָא אִיהוּ אֲתַקְשֵׁר בְּרִוָּא דְּמוּתָא וּמִתְדַבֵּק בְּאַתֵּר אַחְרָא, הֵרִי הוּא נִתְקַשֵּׁר בְּסוּד הַמִּיתָה וּמִתְדַבֵּק בְּמִקוּם אַחֵר. וְעַל דָּא דְּוֹד מְלָכָא הוּהּ קָאִים לְאַשְׁבַּחָא בִּיקְרָא דְּמַרְיָה תְּדִיר, חֵי לְגַבֵּי חֵי, וְעַל זֶה דְּוֹד הַמְּלֶלֶךְ הִיָּה עוֹמֵד לְהַשְׁגִּיחַ בְּכַבּוּד אֲדוֹנוֹ תְּמִיד, חֵי אֲצֵל חֵי, וְלֹא נָאִים בְּשִׁנְתָּא לְטַעְמָא טַעְמָא דְּמוּתָא, וְלֹא הִיָּה יִשָּׁן בְּשִׁנָּה לְטַעַם טַעַם הַמִּיתָה, וּבְגִין כֵּךְ הוּהּ מִתְנַמְנֵם

מוסר

נִגְדַּ פְּנִיּוֹ הַרְצוּעָה תְּלוּיָה שְׁהֵם שְׁלִשְׁלָאוֹת חֲצִיזִין שֶׁל בְּרֹדֶל וְחֲצִיזִין שֶׁל אֵשׁ, לְכֵן שְׁמוֹר עֲשֵׂרָה מְשֻׁרְתִים וְעַבּוּד עַבְדוּתְךָ בְּהֵם: פְּעָמִים יִשְׁכּוּ פְּנִיךָ רִיקָם תִּשְׁפֹּל לְפָנַי לְעַת צְרָכְךָ כְּמָה תִּשְׁפֹּל לְפָנַי בְּנֵי אָדָם יְלוּוֹךְ מַעוֹת בְּכִמָּה תַחֲנוּנוֹת, וְכִמָּה פְּעָמִים יִשְׁכּוּ פְּנִיךָ רִיקָם תִּשְׁפֹּל לְפָנַי

הלכה פסוקה

(ויקרא ה) וְהִתְנַדְּהָ אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ. וְכֵן אֵין מִתְפַּכֵּר לְהֵן בְּמִיתָתָן אוֹ בְּלִקְוִיתָן עַד כֹּל מְחַוִּיבֵי מִיתוֹת בֵּית דִּין וּמְחַוִּיבֵי מְלָקוֹת שֵׁיעֵשׂוּ תְשׁוּבָה וְיִתְדוּדוּ. וְכֵן הַחוּבֵל בְּחִבּוּרוֹ

ויגש ליום ראשון

רצט

תרגום הזוהר

כסום שיתין נשמי ולא בשלימו,
ומשום כך היה מתנמנם כסום ששים
נשימות ולא שלמות.

אתו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו,
אמרו ליה מה שמך אמר להון
חזקתו, אמרו ליה יתישר חילך
ויתתקף אורייתך. תחזק כחך ותתגבר תורתך:

זוהר

ובגין כך הוה מתנמנם כסום שיתין נשמי,
ולא בשלימו.

אתו רבי יהודה ורבי יוסי ונשקוהו, אמרו
ליה מה שמך, אמר להון חזקתו, אמרו ליה
יתישר חילך ויתתקף אורייתך:
תחזק כחך ותתגבר תורתך:

מוסר

האל אלף ידות יותר שהכל תלוי בחפצו
יתברך, ואיך לא תבוש בשאלך בתפלתך
כמה שאלות וטובות מאתו יתברך אם
לא תהיה תפלתך תחנונים ודמעות:

הלכה פסוקה

והמזיק ממונו אף על פי ששלים לו מה
שהוא חייב לו אינו מתכפר עד שיתודה.
וישוב מלעשות פוה לעולם שנאמר (במדבר
ה) מפל חטאת האדם:

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה
מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ב פרשת ויגש

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(ויגש דף ר"ז ע"ב)

פֶּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר וְאָמַר (תהלים פט) יי אֱלֹהֵי
יְשׁוּעָתִי יוֹם צַעֲקָתִי בְּלִילָה נִגְדָדָה, תָּא
חַוֵּי, דְּוֹד מַלְכָּא הָוָה קָם בְּפִלְגֹת לִילְיָא,
וְאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחֵן לְחֻדָּה
דְּמַלְכָּא וּמְטְרוֹנֵיתָא, וְדָא הָוָה חֻדָּה

פֶּתַח רַבִּי אֱלֶעָזָר וְאָמַר כְּתִיב
(תהלים פט) יי אֱלֹהֵי יְשׁוּעָתִי
יוֹם צַעֲקָתִי בְּלִילָה נִגְדָדָה, תָּא חַוֵּי
דְּוֹד מַלְכָּא הָוָה קָם בְּפִלְגֹת לִילְיָא
וְאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא בְּשִׁירִין
וְתוֹשְׁבָחֵן לְחֻדָּה דְּמַלְכָּא
וּמְטְרוֹנֵיתָא, בָּא וְרָאָה, דְּוֹד הַמֶּלֶךְ

הָיָה קָם בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, וְעַסַּק בְּתוֹרָה בְּשִׁירוֹת וְתוֹשְׁבָחוֹת, לְשִׁמְחַת הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה (תפארת ומלכות), וְדָא הָוָה חֻדָּה דְּמַהֲיִמְנוּתָא בְּאַרְעָא, וְזֶה הָיָה שְׂמַחַת הָאֲמוּנָה (השכינה הקדושה)

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ט ע"ב)

בֶּן אָדָם הֲלֹא יָדַעַת פִּי ה' מוֹדֵד מִדָּה בְּצַרְתָּךְ שִׁיפְנָה לְבוֹ מִמֶּךָ פְּכִיכּוֹל גַּם אֶתָּה
כְּנִגְדַּת מִדָּה, הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ כְּשֶׁתִּקְרָאָהוּ כְּשֶׁתִּתְפַּלֵּל תִּפְנֶה לְבָךְ מֵעַסְקֶיךָ, וְהֵינִי

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תשובה פרק א')

א שְׁעִיר הַמִּזְשֵׁתֵלַח לְפִי שֶׁהוּא כְּפָרָה עַל עַל לְשׁוֹן כָּל יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאֲמַר וְהִתְוַדָּה עָלָיו
כָּל יִשְׂרָאֵל כִּהְיָה גְדוֹל מִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ב שְׁעִיר

זוהר

תרגום הזוהר

דְּמַהִימְנוּתָא בְּאַרְעָא, בְּגִין דְּהָא אִיהוּ שְׁבַחָא
 דְּמַהִימְנוּתָא דְּאַתְחָזִי בְּאַרְעָא, דְּהָא לְעִילָא
 פְּתַחִי בְּחֲדוּה שִׁירְתָא כְּמַה מְלַאכִין עִילָאִין,
 בְּכַמְה זִיגִין דְּקָא מְשַׁבְּחָן בְּלִילְיָא בְּכָל סַמְרִין.
 וְכִי הָאִי גּוֹנָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא, מָאן דְּמְשַׁבַּח
 לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּאַרְעָא בְּלִילְיָא, רְעִי
 בִיה (בְּעִי) קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְכָל אִיגוֹן
 מְלַאכִין קַדִישִׁין דְּקָא מְשַׁבְּחָן לִיה לְקַדְשָׁא
 בְּרִיד הוּא בְּלָהוּ צִייתִין לְהֵהוּא דְּקָא מְשַׁבַּח
 לִיה בְּלִילְיָא בְּאַרְעָא, דְּהָאִי תוֹשְׁבַחְתָּא אִיהוּ
 בְּשְׁלִימוּ לְסַלְקָא יְקָרִיה דְּקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא
 מִתְתָּא, וְלִזְמָרָא בְּחֲדוּה דִּיחֻודָא.

בְּאַרְצֵי, בְּגִין דְּהָא אִיהוּ שְׁבַחָא
 דְּמַהִימְנוּתָא דְּאַתְחָזִי בְּאַרְעָא, מִפְּנֵי
 שְׁזָה הוּא שְׁבַח הָאֱמוּנָה הַנִּרְאִית
 בְּאַרְצֵי. דְּהָא לְעִילָא פְּתַחִי בְּחֲדוּה
 שִׁירְתָּא, כְּמַה מְלַאכִין עִילָאִין, שְׁהֲרִי
 לְמַעְלָה פּוֹתְחִים הַשִּׁירָה בְּשִׁמְחָה,
 כְּמַה מְלַאכִים עֲלִיּוֹנִים, בְּכַמְה זִיגִין,
 דְּקָא מְשַׁבְּחָן בְּלִילְיָא בְּכָל סַמְרִין,
 בְּכַמְה אוֹפְנִים, שְׁהֵם מְשַׁבְּחִים בְּלִילָה
 בְּכָל הַצְּדָדִים (מִצַּד יְמִין וּמִצַּד שְׂמָאל),
 וְכִי הָאִי גּוֹנָא לְתַתָּא בְּאַרְעָא, וּבְזָה
 הָאֶפֶן הוּא לְמַטָּה בְּאַרְצֵי, מָאן
 דְּמְשַׁבַּח לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיד הוּא
 בְּאַרְעָא בְּלִילְיָא, מִי שְׁמְשַׁבַּח לוֹ
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאַרְצֵי בְּלִילָה,
 רְעִי בִיה (בְּעִי) קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא,
 חֲפִץ בּוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכָל אִיגוֹן מְלַאכִין קַדִישִׁין דְּקָא מְשַׁבְּחָן לִיה לְקַדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא בְּלָהוּ צִייתִין לְהֵהוּא דְּקָא מְשַׁבַּח לִיה בְּלִילְיָא בְּאַרְעָא, וְכָל אוֹתָם מְלַאכִים הַקְדוּשִׁים
 שְׁמְשַׁבְּחִים לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּלֵם מְקַשְׁבִּים לְאוֹתוֹ הָאִישׁ שְׁמְשַׁבַּח לוֹ בְּלִילָה בְּאַרְצֵי,
 דְּהָאִי תוֹשְׁבַחְתָּא אִיהוּ בְּשְׁלִימוּ, שְׁזָה הַשְׁבַּח הוּא בְּשִׁלְמוֹת, לְסַלְקָא יְקָרִיה דְּקַדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא מִתְתָּא, שִׁיתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלַמְטָה, וְלִזְמָרָא בְּחֲדוּה דִּיחֻודָא,
 וְלִזְמַר בְּשִׁמְחַת הַיְחֻוד.

מוסר

קָרוּב ה' לְכָל קוֹרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרְאוּהוּ בֶּן אָדָם בְּרַח מֵהָעוֹלָם כִּי יִדְעַתְּ כִּי
 בְּאֶמְתַּת עַל דְּרָךְ (שׁוֹפְטִים יא) וּמְדוּעַ בְּאַתָּם אֵלֵי עֵתָה כַּאֲשֶׁר צַר לְכֶם אוֹקִיר לְאַסְיָא
 הַקָּיִים וְהַבֵּן לוֹ: עַד לֹא תִצְטָרִיד לִיה:

הלכה פסוקה

הַמְשַׁתְּלַח מִכְּפָר עַל כָּל עֲבִירוֹת שְׁבַתוֹרָה הוֹדַע לוֹ הַכֹּל מִתְּכַפֵּר בְּשָׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח
 הַקְּלוֹת וְהַחֲמוּרוֹת בֵּין שָׁעֵבֶר בְּזִדּוֹן בֵּין וְהוּא שָׁעֵשָׂה תְּשׁוּבָה. אָבָל אִם לֹא עָשָׂה
 שָׁעֵבֶר בְּשִׁגְגָה בֵּין שְׁהוֹדַע לוֹ בֵּין שְׁלֹא תְּשׁוּבָה אִין הַשָּׁעִיר מִכְּפָר לוֹ אֵלָּא עַל

תרגום הזוהר

תא חזי דוד מלכא כתב, בא וראה, דוד המלך כתב, יי אלהי ישועתי וגומר. יי אלהי ישועתי, אימתי איהו ישועתי, מתי הוא ישועתי, ביה הוא יומא דאקדמית תושבחתא בליליא לגבך, פדין איהו ישועתי ביממא. באותו היום שהקדמתי לשבח לפניך בלילה, אז הוא ישועתי ביום, (וזהו ה' אלהי ישועתי וגו') כאשר בלילה נגדך).

ותא חזי דהא בליליא מאן דמשבח למאריה בתושבחתא דאורייתא פדין אתתקף בתקיפו ביממא בסטרא דימינא, ובא וראה, שהרי מי שמשבח בלילה לאדונו בשבח

זוהר

תא חזי, דוד מלכא כתב יי אלהי ישועתי וגומר. יי אלהי ישועתי, אימתי איהו ישועתי ביה הוא יומא דאקדמית תושבחתא בליליא לגבך, פדין איהו ישועתי ביממא.

ותא חזי, דהא בליליא מאן דמשבח למאריה בתושבחתא דאורייתא, פדין אתתקף בתקיפו ביממא בסטרא דימינא, דהא חוטא חד נפקא מסטרא דימינא, וכדין אתמשך עליה ואתתקף ביה, ועל דא אמר יי אלהי ישועתי יום צעקתי וגומר.

ובגין כך אמר (שם קטו) לא המתים יהללו יה, לא המתים, בגין דאצטריך לשבחא חי לחי,

התורה (בלמוד התורה), אז הוא מתחזק בתקפות ביום בצד הימין (פחות של חסד). דהא חוטא חד נפקא מסטרא דימינא, שהרי חוט אחד יוצא מצד הימין, וכדין אתמשך עליה ואתתקף ביה, ואז זה נמשך עליו ומתחזק בו, ועל דא ועל זה אמר יי אלהי ישועתי יום צעקתי וגומר, (שבים שבילילה שלפני צעקתי לנגדך, ברנת התורה, ביום שלאחריו הוא ישועתי).

ובגין כך ומשום זה אמר דוד (שם קטו) לא המתים יהללו יה, (המתים הם שנשקעים בשנה שהוא אחד מששים במיתה), לא המתים, בגין דאצטריך לשבחא חי לחי, מפני שצריך לשבח

מוסר

בן אדם פמה בני אדם רודפי כבוד גם אתה תרדוף כבוד פי מתר יושיבוך בין קטני ארץ זה תשיב ליצרך ברודפו הכבוד, וכן ברודפו העושר תאמר לו כי הצדקה הלואה ברבית לבורא פי הוא נתן רשות שנאמר (משלי יט) מלנה ה' חונן דל וגו', ולפי האמת הפל לעשות נחת רוח ליוצרך יתברך:

הלכה פסוקה

תקלות. ומה הן תקלות ומה הן החמורות. החמורות הן שחייבין עליהם מיתת בית דין או כרת ושבעת שוא ושקר אף על ביהם כרת הם תקלות: ג בזמן הזה שאין

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ג פרשת ויגש

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי ידיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדני מתיחדים יאהדונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

זוהר

תרגום הזוהר

(ויגש דף ר"ח ע"א)

וְלֹא יָכוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְצִים עָלָיו וְגוֹמֵר, רַבִּי חֲנִיָּא פִּתַּח וְאָמַר, (תהלים קיב) פֶּה נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תָרוּם בְּכַבֹּד. תָּא חֲזִי, קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלֵמָא, וְאִשְׁלִיט עָלֵיהּ לְאָדָם דִּיהָא מְלָכָא עַל כָּלָא, וְהָאִי בַר נָשׁ מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ בְּעֲלֵמָא וְהַשְׁלִיטוּ לְאָדָם שִׁיְהָא מְלֵךְ עַל הַכָּל, וְהָאִי בַר נָשׁ מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ בְּעֲלֵמָא כְּמַה זִינִין, וְזֵה

וְלֹא יָכוֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְצִים עָלָיו וְגוֹמֵר, רַבִּי חֲנִיָּא פִּתַּח וְאָמַר (תהלים קיב) פֶּה נָתַן לְאַבְיוֹנִים צְדָקְתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד קִרְנוֹ תָרוּם בְּכַבֹּד. תָּא חֲזִי, קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּרָא עֲלֵמָא, וְאִשְׁלִיט עָלֵיהּ לְאָדָם דִּיהָא מְלָכָא עַל כָּלָא, בַּא וְרָאָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא הַעוֹלָם, וְהַשְׁלִיטוּ לְאָדָם שִׁיְהָא מְלֵךְ עַל הַכָּל, וְהָאִי בַר נָשׁ מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיהּ בְּעֲלֵמָא כְּמַה זִינִין, וְזֵה

מוסר

(מספר חרדים דף ע"א ע"א)

אָמְרוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה בְּעַת הַתְּפִלָּה לֹא וְהִרְמֵז לְשִׁכְנֵיהּ שְׂיִסִּיר כָּל מַחְשְׁבֵה רָעָה יְהֵא דְבַר חוֹצֵץ בֵּינֵנוּ לְבֵין הַקִּיר, אוֹ אֶפִּילוּ בְּלַתִּי רָעָה מְלַבְּבוּ וְלֹא יִכּוּיֵן

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תשובה פרק א')

אִי אִף עַל פִּי שְׁהִתְשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת עַל הַכָּל עֲבִירוֹת שֶׁהֵן מִתְּכַפְּרִין בְּשַׁעֲתָן וְיֵשׁ עֲבִירוֹת וְעִצּוּמוֹ שֶׁל יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, יֵשׁ שְׂאִין מִתְּכַפְּרִין אֲלֵא לְאַחַר זְמַן. בִּיצֵד עֵבֶר

זוהר

תרגום הזוהר

כמה זינין מנהון צדיקניא, ומנהון רשיעיא, מנהון טפשיין, ומנהון חבימין.

האדם נפרדים ממנו כמה מינים, מנהון צדיקניא ומנהון רשיעיא, מהם צדיקים, ומהם רשעים, מנהון טפשיין ומנהון חבימין, מהם שוטים, ומהם חכמים, ובלהו אתקנימו בעלמא, וכלם עומדים בעולם, עתירין ומסבנין, מהם עשירים ומהם עניים.

ובלהו אתקנימו בעלמא עתירין ומסבנין, ובלהו בגין למזבי אלון באלון, למזבי צדיקניא עם רשיעיא, למזבי חבימין עם טפשיין, למזבי עתירין עם מסבנין. דהא בגין כך זכי בר נש לחיי עלמא, ואתקשר באילנא דחיי, ולא עוד אלא דהא צדקה דאיהו עביד קאים לעלמין, דכתיב וצדקתו עומדת לעד. פור נתן לאביונים.

ובלהו בגין למזבי אלון באלון, והכל עשה בן כדי לזכות אלו על ידי אלה ששיטבו אלו עם אלו זכנו לחיי העולם הבא, למזבי צדיקניא עם רשיעיא, לזכות הצדיקים עם הרשעים (על ידי ששיטבו אותם בתשובה). למזבי חבימין עם טפשיין, לזכות החכמים עם הטפשים (ללמדם שכל). למזבי עתירין עם מסבנין. לזכות העשירים עם העניים (למלאות מחסורם). דהא בגין כך זכי בר נש לחיי עלמא ואתקשר באילנא דחיי, שהרי בשביל כך זוכה האדם לחיי עולם, ונתקשר באילן החיים, ולא עוד אלא דהא צדקה דאיהו עביד קאים לעלמין, ולא עוד, אלא שהרי הצדקה שהוא עושה, עומד לעד, דכתיב וצדקתו עומדת לעד. פור נתן לאביונים.

רבי אלעזר אומר, כד ברא קדשא בריך הוא עלמא, קאים ליה על סמכא חד וצדיק שמייה,

רבי אלעזר אומר, כד ברא קדשא בריך הוא עלמא קאים ליה על

מוסר

אָלא לפירוש מה שמוציא בשפתיו: (ו) לך אל נמלה עצל וגו'. עוד יש לפרש ידמה האדם זה העולם לקיץ יפה ואחרי מות לחורף קשה ואם לא יכין בקיץ ימות בחורף והיינו דכתיב (משלי

הלכה פסוקה

אדם על מצות עשה שאין בה פרת ועשה משבותיכם וגו': ב עבר על מצות לא תשובה אינו זו משם עד שמוחלין לו ובאלו נאמר (ירמי' ג) שובו בנים שובבים ארפא ועשה תשובה, תשובה תולה יום הכפורים

תרגום הזוהר

זוהר

סמכא חד וצדיק שמייה, כשברא הקדוש ברוך הוא העולם, העמידו על עמוד אחד וצדיק שמו (מדת היסוד נקרא צדיק). והאי צדיק איהו קיומא דעלמא, וזה הצדיק הוא קיום העולם, ודא איהו דאשקי וזן לבלא, וזה הוא שמשקה וזן לכל (שכל ההשפעות יורדים על ידו). דכתיב (בראשית ג) ונהר יוצא מערן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים.

והאי צדיק איהו קיומא דעלמא, ודא איהו דאשקי וזן לבלא, דכתיב (בראשית ג) ונהר יוצא מערן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים.

ומשם יפרד שואל, מהו יפרד, ומשיב, אלא ההוא מזונא ומשקניא דההוא נהר נטיל גנתא כלא, אלא אותו המזון והמשקה של אותו הנהר (השפע של מדת היסוד) לוקחם הגן

ומשם יפרד, מהו יפרד, אלא ההוא מזונא ומשקניא דההוא נהר נטיל גנתא כלא, ולבתר אתברך ההוא משקניא לארבע סטרין דעלמא, וכמה אינון דמצפאן לאתשקניא ולאזנא מתמן, כמה דאת אמר (תהלים קמה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו.

ובגין כך פור נתן לאביונים, דא צדיק, צדקתו

(מדת המלכות) כולו, ולבתר אתברך ההוא משקניא לארבע סטרין דעלמא, ואחר כך מתפורר ההוא משקה (שפע) לארבע רוחות העולם, וכמה אינון דמצפאן לאתשקניא ולאזנא מתמן, והרבה הם שמצפים להשקות וליזון משם, כמה דאת אמר כמו שנאמר (תהלים קמה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו.

ובגין כך ומפני כן פור נתן לאביונים דא צדיק. זה מדת היסוד הנקרא צדיק. (המחלק

מוסר

הצדיק היושב בארץ ישראל מיחד העולם הבא שנברא ביו"ד ומהארץ עד לרקיע חמש מאות שנה שהוא רמז לה"א ראשונה של שם. האדם

שבארץ עומד על רגליו רמז לוי"ו. הארץ אשר יושב עליה רמז לה"א אחרונה שבשם ובצאתו חוץ לארץ מפריד. והאבות לא יצאו אלא על פי הדבור.

הלכה פסוקה

מכפר ובאלו נאמר (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם עבר על פריאות ומיתת בית דין ועשיה תשובה, תשובה ייום הפפורים תולין ויסורין הבאים עליו גומרין לו הכפרה ולעולם אין מתכפר לו כפרה גמורה עד שיבאו עליו ויסורין, ובאלו נאמר (תהלים פט) ופקדתי בשכט פשעם ובנגעים עונם: ג כמה דברים אמורים בשלא חלל את

זוהר

תרגום הזוהר

שפע לנצרכים שהם האביונים על ידי מדת המלכות), צדקתו עומדת לעד דא כנסת ישראל, זה מדת המלכות הנקראת כנסת ישראל, דבגין כך איהו קנימא ברוא דשלים בקיומא שלי, שמפני כך (שמקבלת השפע על ידי היסוד להשפיע לתחתונים) היא עומדת בסוד השלום בקיום שלם (זה וצדקתו עומדת לעד), רשע וראה וכעס דא מלכות עובדי עבודה זרה, זה המלכות של הסטרא אחרא הנקראת מלכות עבודה זרה, (על ידי שרואה שהשפע הולך לישראל, ואמות העולם מקבלות רק מהתמצית, היא פועסת).

תא חזי, מלכות שמים איהו בי מקדשא לקנימא כל מסכני בגו צלא דשרותא דשכינתא. בא וראה, מלכות שמים (מדת המלכות), היא בית המקדש, להחיות כל העניים בתוך צל קורת השכינה, וצדיק דא איהו אקרי גבאי צדקה למיחן ולמיזון לכלא, וצדיק זה (מדת היסוד) הוא נקרא גבאי צדקה לחון ולזון לכל, דכתיב פור נתן לאביונים, בגין כך גבאי צדקה נטלי אנרא לקביל כולהו דיחבי צדקה. מפני כן, הגבאי צדקה הגובים צדקה לחלק לעניים, לוקחים שכר נגד כל הנותנים צדקה.

תא חזי, בא וראה, ולא יכול יוסף להתאפק לכל הנצבים, אלון אינון כל דקיימי לאתונא

מוסר

עוד פיון שגולה האדם מן הארץ גורם גלות לשכינה עמו ואם אדם בצרה בארץ דיו לעבד להיות פרבו עמו אנכי בצרה: המובחר שבאדם הוא הלב רצונו לומר השכל, וכן אמרו דעת חסרת מה קניית דעת קניית מה חסרת, והמכעיס ליוצרו במבחר הטובות שהטיבו כמה ענשו [גדול]:

הלכה פסוקה

השם בשעה שעבר, אבל המחלל את השם הכפורים והוא עומד בתשובתו ובאו עליו אף על פי שעשה תשובה והגיע יום יסורין אינו מתכפר לו כפירה גמורה עד

תרגום הזוהר

זוהר

ולאתשקניא מניה. אלו הם כל העומדים ליוזן ולהשקות ממנו (שלא יכול יוסף - שזהו מדת היסוד - להתאפק מלהוריד להם שפע). ולא עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל אחיו. אתו דא כנסת ישראל. אתו זו מדת המלכות הנקראת כנסת ישראל (אתו נוטריקון "את ו", "את" רומז על המלכות, ו' רומז על תפארת, ונעשה יחוד שלם). אחיו אליו שאר רתיבין תיילין דכתיב בהו למען אחי ורעי, אחיו אלו הם שאר מרכבות וחילות המקבלים שפעם ממנה.

מניה. ולא עמד איש אתו בהתנדע יוסף אל אחיו, אתו דא כנסת ישראל, אחיו שאר רתיבין תיילין, דכתיב בהו למען אחי ורעי.

דבר אחר ולא עמד איש אתו, בזמנא דקדשא בריה הוא אחי לאזדונא בכנסת ישראל. ולא עמד איש אתו, בעת שהקדוש ברוך הוא בא להתחבר בכנסת ישראל, (כנזכר לעיל). בהתנדע יוסף אל אחיו, בזמנא דקדשא בריה הוא הנה

דבר אחר ולא עמד איש אתו, בזמנא דקדשא בריה הוא אחי לאזדונא בכנסת ישראל. בהתנדע יוסף אל אחיו, בזמנא דקדשא בריה הוא הנה מתחבר בהו בישראל. בגין דאינון נמלי בלחודייהו בלא חבורא דעמין עובדי עבודה זרה בהדייהו, בגין כך (כמדבר כ"ט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם דהא בזמנא דא איהו קדשא בריה הוא בלחודוי בחבורא חדא עם ישראל, דכתיב בהו אחי ורעי כמה דאוקמוה.

רבי ייסא פתר קרא, בזמנא דקדשא בריה הוא יוקים לה לכנסת ישראל מעפרא, ויבעי

מתחבר בהו בישראל, בעת שהקדוש ברוך הוא מתחבר בהם בישראל. בגין דאינון נמלי בלחודייהו בלא חבורא דעמין עובדי עבודה זרה בהדייהו, בשביל שהם (ישראל) הם לוקחים השפע בלבדם בלא חבור האמות אתם, בגין כך בשביל כך אמר הפתוב (כמדבר כ"ט) ביום השמיני עצרת תהיה לכם, דהא בזמנא דא איהו קדשא בריה הוא בלחודוי בחבורא חדא עם ישראל, שהרי בזמן זה (בשמיני עצרת) אז הקדוש ברוך הוא בחבור אחד עם ישראל, דכתיב בהו אחי ורעי כמה דאוקמוה, שנאמר בהם אחי ורעי, כמו שהעמדתוהו (בפרשת אמר דף קד ע"ב).

רבי ייסא פתר קרא, בזמנא דקדשא בריה הוא יוקים לה לכנסת ישראל מעפרא, רבי

הלכה פסוקה

שימות אלא תשובה ויום הכפורים ויסורין (כ) ונגלה באזני ה' צבאות אם יכפר העון שלשתן תולין ומיתה מכפרת שנאמר (ישעי)

זוהר

תרגום הזוהר

לְאִנְקָמָא נְקַמְתָּא מְעַמְמִיָּא עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, כְּדִין כְּתִיב (ישעיה סג) וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אֶתִי, וּבְתִיב הָכָא וְלֹא עֲמַד אִישׁ אֶתּוֹ בְּהַתְּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אַחִיו, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (שם) וַיִּנְטְלֵם וַיִּנְשְׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם:

יִיָּסָא פְתַר הַפְּסוּק (ולא עמד איש אתו וגו') בְּעַת שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְקִים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִהַעֲפָר, וַיַּפְעִי לְאִנְקָמָא נְקַמְתָּא מְעַמְמִיָּא עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וַיִּרְצֶה לְנַקֵּם הַנְּקָמָה מִהָאֲמוֹת, כְּדִין כְּתִיב אֲזַי נֶאֱמַר (ישעיה סג) וּמַעֲמִים אֵין אִישׁ אֶתִי,

שְׁלֹא יַעֲמַד שׁוּם כַּח נְגִדוֹ לְקַטְרֵג וְלַמְנַע הַנְּקָמָה מִהָאֲמוֹת, וּבְתִיב הָכָא וְנֶאֱמַר כָּאֵין וְלֹא עֲמַד אִישׁ אֶתּוֹ בְּהַתְּוֹדַע יוֹסֵף אֶל אַחִיו. שְׁלֹא הָיָה שׁוּם מִפְרִיעַ, וְכֵן יִהְיֶה בְּזִמְנֵי הַגְּאֻלָּה, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר (שם) וַיִּנְטְלֵם וַיִּנְשְׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם. דְּהִינּוּ שְׁהַגְבִּיהַ אֶת יִשְׂרָאֵל לְמַעַלָּה, בְּאִפְּן שְׁשׁוּם כַּח שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יִזְיק אוֹתָם:

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ד פרשת ויגש

קוֹדֶם הַלִּמּוּד יֵאמֵר: הַגְּנֵי רוּצָה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיאֲנֵי הַתְּלִמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהַרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיָה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתִּיחָדִים יֵאָהֲדוּנָה" עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(ויגש דף ר"ח ע"ב)

תא חזי בא וראה, אליהו אמר אמר
אני מתגורר עמה, בגין דקדשא בריך
הוא אמר ליה לאליהו הנה צויתי שם אשה
אלמנה לכלבלבך, וכל מאן דזון ומפרנס למאן

אל הקדוש ברוך הוא (מלכים
א, יז) הנה על האלמנה אשר אני
מתגורר עמה, הרעות להמית את
בנה, בגין דקדשא בריך הוא אמר
ליה לאליהו, מפני שהקדוש ברוך

הוא אמר לו לאליהו הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלבלבך. וכל מאן דזון ומפרנס למאן

מוסר

(מספר חרדים דף ע"א ע"א)

בכעס פתיב (שמות לד) אליהי מסכה לא
תעשה לך דהפועס פעובד עבודה
זרה וכל מיני גיהנם שולטים בו ואסור
להתחבר עם הפעסן, ונטמאו כל רמ"ח
איבריו ופרחה נפשו ונכנסה טומאה

בגאווה פתיב (משלי טז) תועבת ה' כל
גבה לב, ואמרו רבותינו זכרונם
לברכה בשממא מאן דאית ביה גסות
הרוח הרי הוא מנודה מן השמים ומפי
האמוראים:

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תשובה פ"ב)

א איזו היא תשובה גמורה, זה שפא בידו לעשותו ופירש ולא עשה מפני התשובה
דבר שעבר בו ואפשר בידו לא מיראה ולא מבשלותן פת, ביצד הרי

זוהר

תרגום הזוהר

דְּאַצְטְרִיךְ לִיה וְכֹל שְׁפָן בְּיוֹמֵי דְּכַפְּנָא, וְכֹל מִי שֶׁזָּן וּמְפָרְנֵס לְמִי שֶׁצְרִיךְ לוֹ, וְכֹל שְׁפָן בְּיַמֵּי הָרַעֲב, הָא אַתְאַחֵיד בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי וְגַרְיִים לִיה חַיִּים וְלִבְנֵי, הָרִי זֶה מִתְאַחֵז בְּאֵילָן הַחַיִּים, וְגוֹרֵם לוֹ חַיִּים וְלִבְנֵי, וְהָא אוֹקִימָנָא. וְהָרִי הַעֲמַדְנִיָּה. וְהַשְׁתָּא אֲלִיהוּ אָמַר כֹּל מָאן דְּקָנִים נְפִשָׁא בְּעֲלָמָא וְכִי לִיה חַיִּים וְכִי לְאַתְאַחֵדָא בְּאֵילָנָא דְּחַיִּי, וְעַכְשָׁיו אָמַר אֲלִיהוּ, כֹּל מִי שֶׁמְחַיֶּה נֶפֶשׁ בְּעוֹלָם, זוֹכֵה לוֹ חַיִּים, וְזוֹכֵה לְהַתְאַחֵז בְּאֵילָן הַחַיִּים, וְהַשְׁתָּא שְׁלֵטָא אֵילָנָא דְּמוֹתָא סְטְרָא דְּרַע עַל הָאֵלְמָנָה דְּאַנְתְּ פְּקַדְתָּ לְמִיּוֹן לִי, בְּגִין כְּדָּ (נ"א לְמָה) הַרְעוּתָּ. וְאִי תִימָא דְּרַע לָא אַתְעֵבִיד לְכַר נֶשׁ מַעַם קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תָּא חוּי, בְּזַמְנָא דְּכַר נֶשׁ אֲזִיל לִימִינָא, נְטִירוֹ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְדִיר לְגַבְיָה, וְלֹא יִכִּיל סְטְרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה עַל הָאֵלְמָנָה דְּאַנְתְּ פְּקַדְתָּ לְמִיּוֹן לִי בְּגִין כְּדָּ הַרְעוּתָּ (נ"א לְמָה הַרְעוּתָּ), וְעַתָּה שְׁלַט אֵילָן הַמּוֹת צַד הַרַע עַל הָאֵלְמָנָה שְׁצִייתָ אוֹתָהּ לְפָרְנִסְנִי, מִפְּנֵי כְּדָּ אָמַר לְמָה הַרְעוּתָּ.

וְאִי תִימָא דְּרַע לָא אַתְעֵבִיד לְכַר נֶשׁ מַעַם קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שׂוֹאֵל, וְאִם תֵּאמַר הָרִי רַע לֹא נַעֲשֶׂה לְאָדָם מַעַם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (כִּי אִם עַל יְדֵי מַעֲשָׂיו) אִם כֵּן לְמָה אָמַר הַרְעוּתָּ. תָּא חוּי, בְּזַמְנָא דְּכַר נֶשׁ אֲזִיל לִימִינָא נְטִירוֹ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְדִיר לְגַבְיָה, בָּא וְרָאָה, בַּעַת שְׁהָאָדָם הוֹלֵךְ לִימִין (הֵינּוּ שְׁנוּטָה לְצַד הַיְמִין, שְׁמַתְדַּבֵּק בְּטוֹב), שְׁמִירַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא תְמִיד אֲצִלוֹ, וְלֹא יִכִּיל סְטְרָא אַחְרָא לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּ, וְלֹא יוֹכֵל צַד הָאֲחֵר הַטְּמֵא לְשִׁלְטָאָה

מוסר

בְּמִקוּמָה כְּדֵאִיתָא בְּזוּהַר רִישׁ פְּרָשְׁתָּ תְצוּהָ: שׂוֹרֵשׁ כֹּל הַרְעוּתָּ. רְאֵה מַה שֶׁגִּרְמָה שְׁנֵאת יוֹסֵף לְאַחִיו. וְעַל שְׁנֵאת חֲנָם אָנּוּ בְּגִלוֹת [בְּשְׁנֵאת חֲנָם כְּתִיב] (וִיקְרָא יֵט) לֹא תִשְׁנֵא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְכֶךָ וְהִיא

הלכה פסוקה

שְׂבֵא עַל אִשָּׁה בְּעֵבֶרָה וְלֹאֲחֵר זְמַן גְּתִיחֵד עִמָּהּ וְהוּא עוֹמֵד בְּאַהֲבָתוֹ בָּהּ וּבְכַח גּוֹפּוֹ וּבְמִדְיָהּ שֶׁעֵבֶר בָּהּ וּפִירֵשׁ וְלֹא עֵבֶר, זֶה בְּוָאֵם לֹא שָׁב אֶלָּא בְּיַמֵּי זְקֻנָתוֹ וּבַעַת

תרגום הזוהר

עליו, והאי רע אתכפייא קמיה ולא יביל לשלטאה. וזה הרע נכנע לפניו ולא יוכל לשלט.

וכיון דנטירו דקדשא בריך הוא אתעברא מניה בגין דאיהו אתדבק ברע, וכיון ששמירת הקדוש ברוך הוא הועבר ממנו בשביל שהוא נתדבק ברע, בדין ההוא רע כיון דחמי דלאו עמיה נטירו, בדין שליט עליה, אז אותו הרע כיון שרואה שאין עמו שמירה, אז שולט עליו, ואתי לשיצאה ליה, וכדין אתיהיב ליה רשו ונטיל נשמתה. וכא לכלותו, ואז נתן לו רשות ונטיל נשמתו (ופרוש הרעות שנתת לו רשות).

זוהר

עליה, והאי רע אתכפייא קמיה ולא יביל לשלטאה.

וכיון דנטירו דקדשא בריך הוא אתעברא מניה בגין דאיהו אתדבק ברע, בדין ההוא רע כיון דחמי דלאו עמיה נטירו, בדין שליט עליה ואתי לשיצאה ליה, וכדין אתיהיב ליה רשו ונטיל נשמתה.

משה אמר למה הרעות, דאתיהיב ליה רשו לסטרא דרע למשלט עליהו דישראל למהוי בשעבודא דיליה. דבר אחר למה הרעות, דחמא כמה מנהון דהו מתין ואתמסרו בסטרא דרע.

משה אמר למה הרעות, דאתיהיב ליה רשו לסטרא דרע למשלט עליהו דישראל למהוי בשעבודא דיליה. שנתנה לו רשות לצד הרע לשלט על ישראל שיהיה בשעבודו (לכן אמר הרעות שנתת לו רשות לצד הרע לשלט). דבר אחר למה הרעות, דחמא כמה מנהון דהו מתין ואתמסרו בסטרא דרע. שראה כמה מהם שהיו מתים ונמסרו לצד הרע (שהוא מלאך המות).

מוסר

הרהורי עבירה קשים מעבירה, וכתב רבי אברהם בן עזרא דמטמא הנשמה הטהורה והיא הכנה אל העבירה כחרישה אל הזריעה, ואף על פי שלא יחשוב לעשות המחשבה וההרהור שבלבו של ציור (והרהור) ומציאות

בבית ראשון. וכשם שואהבת לרעה כמוד כולל קיום כל התורה כך השנאה להפך לעבור על כל התורה: לב חורש מחשבות און שנאוי מה' כדכתיב (משלי ו) שש הנה שגא ה' וגו', ואמרו רבותינו זכרונם לברכה

הלכה פסוקה

שאי אפשר לו לעשות מה שהיה עושה, אף על פי שאינה תשובה מעולה מועלת היא לו ובעל תשובה הוא. אפילו עבר

זוהר

תרגום הזוהר

תא חזי כשעתא דטוב אתער דאיהו ומינא, כל חידו וכל טיבו וכל ברפאן משתבחן, וכלא בחדשאי איהו כמה דאוקמוה, דאמרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחדשאי, ורזא דא בגין דאיהו כרין יחודא בדרקא חזי:

תא חזי כשעתא דטוב אתער דאיהו ומינא, כל חידו וכל טיבו וכל ברפאן משתבחן, וכלא בחדשאי איהו כמה דאוקמוה, דאמרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחדשאי, ורזא דא בגין דאיהו כרין יחודא בדרקא חזי:

דאוקמוה דאמרין ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בחדשאי, כמו שהעמידוהו החכמים שאנחנו אומרים (אחר פסוק ראשון של קריאת שמע שהוא היחוד השלם) ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ואומרים זה בלחש, ורזא דא בגין דאיהו כרין יחודא בדרקא חזי. וסוד זה בשביל שהוא אז יחיד כראוי:

מוסר

מטונף ומטנף כל בגדיו הלא יבוש ליכנס לפני המלך ועל זה נאמר (ישעי' א) רחצו הזכר ה' יטהרנו ויזכנו לעשות צונו:

(עבירה) [העבירה] פוגם ומרחיק האדם מבוראו. ועל זה הזהיר (במדבר טז) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם והרי המהרהר דומה למי שנכנס במקום

הלכה פסוקה

וכן יתנחם על שעבר שנאמר (ירמי' לא) כי אחרי שובי גחמתי. ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר (הושע יד) ולא נאמר עוד אלהינו למעשה דינו וגו'. וצריך להתודות בשפתיו ולומר עניינים אלו שנאמר בלבו:

והפוכים ושבו העבים אחר הגשם שהוא יום המיתה, מפלל שאם זכר בוראו ושב קודם שימות נסלח לו: גומה היא התשובה הוא שיעזוב החומטא חמאו ויפירנו ממחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשהו עוד שנאמר (ישעי' נה) יעזוב רשע דרכו וגו'.

זֶה הַשְּׁעָר לְהַ' צְדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ה פרשת ויגש

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמַר: הִנְנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיאֲנִי הַתְּלִמּוּד לִידֵי מַעֲשֵׂה, וְלִידֵי דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתֶיהָ בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם אֲדֹנָי מִתְּיַחֲדִים יֵאֱהַדְוֶנָּה" עַל יְדֵי הַנְּעִלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(ויגש דף רי"א ע"ב)

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב אֶת פְּרַעְה,
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, פְּרַעְה אָף עַל גַּב
דְּאוּקְמוּתָהּ בְּרָזָא אוֹחְרָא, סְמִךְ דְּקָא סְמִכִּינָן
בְּעֵלְמָא. אֲבָל תָּא חֲזִי (שיר א) לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵּי
פְּרַעְה דְּמִיתִיךְ רַעֲיָתִי.

תָּא חֲזִי, מַה כְּתִיב וַיִּבְרַךְ יַעֲקֹב
אֶת פְּרַעְה, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי
פְּרַעְה אָף עַל גַּב דְּאוּקְמוּתָהּ בְּרָזָא
אוֹחְרָא, אָף עַל פִּי שְׁהַעֲמַדְנּוּ (במאמר
שְׁלִפְנִי) שֵׁם פְּרַעְה עַל כְּחִינָה גְדוּלָה,
הוּא רַק עַל דְּרָךְ הַדְּרוּשׁ, סְמִךְ דְּקָא
סְמִכִּינָן בְּעֵלְמָא, וְאִסְמַכְתָּא בְּעֵלְמָא

הוּא. אֲבָל בְּאַמַּת הוּא קְלָפָה רַעְה, תָּא חֲזִי בֵּא וּרְאָה, (שיר א) לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵּי פְּרַעְה דְּמִיתִיךְ
רַעֲיָתִי. (וְקָשָׁה לְמַה מְדַמָּה אֶת ה' לְרַכְבֵּי פְּרַעְה).

מוסר

(מספר חרדים דף ע"א ע"א)

לֵב חוֹשֵׁב בְּעֵנֵינִי גּוֹפּוֹ בְּעַת תְּפִלָּה אוֹ וְעֲלִיו נֶאֱמַר (שמואל א' ב) וּבִזְי יִקְלוּ
חֲזֵרַת שְׁלִיחַ צְבוּר גְּדוּל עֲוֹנוֹ מִנְשׂוּא כְּדֵאִתָּא בְּזוּהַר שְׁאִין לָךְ בּוֹזָה שְׁמוֹ

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות תשובה פרק ב')

א כָּל הַמְתוֹדָה בְּדַבְרִים וְלֹא גָמַר בְּלִבּוֹ בִּירוֹ שְׁאִין הַטְּבִילָה מוֹעֵלֶת לוֹ עַד שֵׁשְׁלִיף
לְעֵזוֹב הָרִי הוּא דוֹמָה לְמוֹבֵל וְשָׂרִץ הַשָּׂרִץ, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (משלי כח) וּמוֹדָה

זוהר

תרגום הזוהר

תָּא חַוִּי, אִית רְתִיבִין לְשִׁמְאֵלָא
 בְּרֹזָא דְסַטְרָא אַחְרָא, בָּא וּרְאֵה, יֵשׁ
 מְרַפְכוֹת לְשִׁמְאֵל בְּסוּד הַצַּד הָאֲחֵר
 הַטְּמָא, וְאִית רְתִיבִין לִימִינָא בְּרֹזָא
 דְלַעֲיֵלָא דְקְדוּשָׁה, וְיֵשׁ מְרַפְכוֹת
 לִימִין בְּסוּד הָעֲלִיּוֹן שֶׁל קְדוּשָׁה, וְאֵלִין
 לְקַבֵּל אֱלֹהִי, אֵלִין דְרַחֲמֵי וְאֵלִין
 דְדִינָא. וְאֵלֹו נְגַד אֱלֹו, אֱלֹו שֶׁל
 רַחֲמִים וְאֵלֹו שֶׁל דִּין.

וְכַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד דִּינָא
 בְּמַצְרָאֵי כָּל דִּינָא דְעֶבֶד בְּהֵהוּא
 גּוֹנָא דְאֵינּוֹן רְתִיבִין מְמֹשׁ, וְכַאֲשֶׁר
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֶׂה דִין בְּמַצְרִים,
 כָּל דִּין שֶׁעֲשֶׂה בְּאוֹתוֹ הָאֶפֶן שֶׁל
 אוֹתָם מְרַפְכוֹת (הַטְּמָאָה) מְמֹשׁ,
 וְכַגּוֹנָא דִּילִיָּה דְהֵהוּא סַטְרָא מְמֹשׁ,
 וְכַאוֹתוֹ הָאֶפֶן שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד מְמֹשׁ, מַה
 הֵהוּא סַטְרָא (מְמֹשׁ) קְטִיל וְאַפִּיק נְשִׁמְתִין, מַה
 אוֹתוֹ הַצַּד (הַטְּמָא) הוֹרֵג וּמוֹצִיא נְשִׁמוֹת, אוֹף
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד בְּהֵהוּא גּוֹנָא מְמֹשׁ,
 אִף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲשֶׂה כַּאוֹתוֹ הָאֶפֶן מְמֹשׁ,
 דְבִתִּיב (שְׁמוֹת יג) וְיַהֲרוֹג יִי כָּל בְּכוֹר, וְכַן
 כָּלֹא בְּמַצְרִים בְּהֵהוּא גּוֹנָא מְמֹשׁ, וְכַן
 כָּף דְּמִיתִיף רַעֲיָתִי, כַּגּוֹנָא דִּילָּה מְמֹשׁ לְקַטְלָא,
 וּבִשְׁבִיל כַּף נְאֻמֵּר דְּמִיתִיף רַעֲיָתִי, כַּאֲפֵן
 שְׁלָה

תָּא חַוִּי, אִית רְתִיבִין לְשִׁמְאֵלָא, בְּרֹזָא דְסַטְרָא
 אַחְרָא. וְאִית רְתִיבִין לִימִינָא בְּרֹזָא דְלַעֲיֵלָא
 דְקְדוּשָׁה, וְאֵלִין לְקַבֵּל אֱלֹהִין, דְרַחֲמֵי וְאֵלִין
 דְדִינָא.

וְכַד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד דִּינָא בְּמַצְרָאֵי,
 כָּל דִּינָא דְעֶבֶד, בְּהֵהוּא גּוֹנָא דְאֵינּוֹן רְתִיבִין
 מְמֹשׁ, וְכַגּוֹנָא דִּילִיָּה דְהֵהוּא סַטְרָא מְמֹשׁ,
 מַה הֵהוּא סַטְרָא (מְמֹשׁ) קְטִיל וְאַפִּיק נְשִׁמְתִין,
 אוֹף קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֶבֶד בְּהֵהוּא גּוֹנָא
 מְמֹשׁ, דְבִתִּיב (שְׁמוֹת יג) וְיַהֲרוֹג יִי כָּל בְּכוֹר,
 וְכַן כָּלֹא בְּמַצְרִים בְּהֵהוּא גּוֹנָא מְמֹשׁ, וְכַן
 כָּף דְּמִיתִיף רַעֲיָתִי, כַּגּוֹנָא דִּילָּה מְמֹשׁ לְקַטְלָא,

מוסר

גְּדוֹל מְזָה, שְׁהָרִי לִפְנֵי מֶלֶךְ וְאַפִּילוּ לִפְנֵי
 אֶחָד מִשְׁרָיו בְּרַעַשׁ וְרַעַד אָדָם עוֹמֵד
 וְיֵרָא פֶּן יִלְכַד בְּדַבְּרָיו כִּי חֲמַת מֶלֶךְ
 מְלָאכֵי מוֹת, וְכֹל שֶׁכֵּן חֲמַת מֶלֶךְ מְלָכֵי
 הַמְּלָכִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵפִילוּ מִשָּׁה
 רַבִּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הִיָּה יֵרָא שְׁנַאֲמַר
 (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרָתִי מִפְּנֵי הָאֶף וְהַחֲמָה,
 וְעוֹד עוֹנֵנִי גְּדוֹל שְׁהָרִי הַעֵיד עֵדוֹת שְׁקַר

הלכה פסוקה

וְעוֹזֵב יְרוּחָם. וְצָרִיךְ לְפָרוֹט אֵת הַחֲטָא
 שְׁנַאֲמַר (שְׁמוֹת לב) אֲנָא חֲטָא הָעָם הַזֶּה
 חַטָּאָה גְּדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב:
 בַּמִּדְרָבִי הַתְּשׁוּבָה לְהִיּוֹת הַשֵּׁב צוֹעֵק תְּמִיד
 לִפְנֵי ה' בְּכַבֵּי וּבְתַחֲנוּגִים וְעוֹשֶׂה צְדָקָה
 כְּפִי פִחוֹ וּמִתְרַחַק הַרְבֵּה מִן הַדְּבָר שֶׁחֲטָא
 בּוֹ וּמִשְׁנֵה שְׁמוֹ כְּלוֹמַר אֲנִי אַחֵר וְאֵינִי
 אוֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁעֲשֶׂה אוֹתָן הַמַּעֲשִׂים. וּמִשְׁנֵה

תרגום הווהר

ממש להרג, דכתיב כי אני יי אני הוא ולא אחר. ולזמנא מה פתיב ולעתיד לבא מה נאמר בו, (ישעיה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגומר. נקמת ישראל מהם, ולא על ידי אחר.

תא חזי בא וראה, מה פתיב וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד, ויאחזו בה, אחסנת עלמין, שנחלו אותה נחלת עולם, ויאחזו בה, דהא להון אתחזי כמה דאוקמוה, שהרי להם היה ראוי, כמו שהעמידה (שפרעה

זוהר

דכתיב פי אני יי, אני הוא ולא אחר. ולזמנא דאתי מה פתיב, (ישעיה סג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגומר.

תא חזי, מה פתיב וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד, ויאחזו בה אחסנת עלמין, ויאחזו בה, דהא להון אתחזי כמה דאוקמוה, (ז"ח ל"ג אמר רבי יוסי) ויפרו וירבו מאד, ודאי, דהא צערא לא שראת בהו, וקיימי בתפנוקי עלמא, ובגין כך ויפרו וירבו מאד, ברוך יי לעולם אמן ואמן:

נתן לשרה ארץ גשן בכבתה). (ז"ח ל"ג אמר רבי יוסי) ויפרו וירבו מאד, ודאי דהא צערא לא שראת בהו, שהרי צער לא שכן בהם, וקיימי בתפנוקי עלמא, ועמדו בתענוגות עולם, ובגין כך ויפרו וירבו מאד ברוך יי לעולם אמן ואמן:

מוסר

מפליותיהם, וכתוב (מלאכי א) בפיו ובשפתיו פבדוני ולבו רחוק ממני, וכתוב (ישעיה כט) ואם אב אני איה כבודי ואם אדונים אני איה מוראי שקראנו בתפלה אב הרחמן שמע קולנו ובראש התפלה ה' שפתי תפתח לעבדו ברחימו פאב ובדחילו פאדון:

בעצמו שאמר בקריאת שמע ולעבדו בכל לבבכם שהיא העבודה שבלב זו התפלה והרי לבבו פונה מעם ה' לתענועי מחשבות, יאמר ה' עליו (ירמי ב) אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארות נשברים וגו', וכתוב (שם יב) קרוב אתה בפיהם ורחוק

הלכה פסוקה

לאחרים ואומר להם אמנם הטאתי לפלוני ועשיתי לו כך וכך והריני היום שב ומתנחם. וכל המתנחם ואינו מודיע אלא מכסה פשעיו אין תשובתו גמורה שנאמר (משלי כח) מכסה פשעיו לא יצליח:

מעשיו כולן לטובה ולדרך ושרה. וגולה ממקומו שגלות מכפרת עון מפני שגורמת לו להכניע ולהיות עניו ושפל רוח: ג ושבת גדול לשב שיתודה ברבים ויודיע פשעיו להם ומגלה עבירות שפינו לבין חבריו

זֶה הַשַּׁעַר לְהַ' צְדִיקִים יִבְּאוּ בּוֹ

ליקוטי זוהר מוסר הלכה מ"חק לישראל" ו"יוסף לחק"

דבר יום ביומו

יום ו פרשת ויגש

קוֹדֶם הַלִּימוּד יֵאמַר: הֲנִי רוֹצֵה לְלַמּוֹד, כְּדֵי שְׂבִיאֲנִי הַתְּלַמוּד לִיְדֵי מַעֲשֵׂה, וְלִיְדֵי
?דִיעַת הַתּוֹרָה. וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיה בְּשֵׁם יְהוּ"ה וּבְשֵׁם
אֲדֹנָי מִתְיַחֲדִים יֵאָהֲדוּנָה" עַל יְדֵי הַנֶּעְלָם בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ בִּיחֻדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

זוהר

תרגום הזוהר

(יתרו דף פח ע"א)

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק אָמַר,
כְּתִיב וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי,
וּכְתִיב בְּמִן שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה בוֹ, כִּיּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּבְּחִי בֵּיה
מְזוּנִי, מַה בְּרַכְתָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיה.

זְכוֹר יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. רַבִּי יִצְחָק
אָמַר, כְּתִיב וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים
אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּכְתִיב בְּמִן שֵׁשֶׁת
יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת
לֹא יִהְיֶה בוֹ, וְקִשָּׁה כִּיּוֹן דְּלֹא
מִשְׁתַּבְּחִי בֵּיה מְזוּנִי, מַה בְּרַכְתָּא
אֲשַׁתְּכַח בֵּיה. כִּיּוֹן שְׁלֹא נִמְצָא בוֹ

מְזוּן, אֵיזָה בְּרַכָּה נִמְצָא בוֹ (שִׁאֲתָה אוֹמַר וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי).

מוסר

(מספר חרדים דף ס"ח ע"ב)

כְּתִיב (תהלים כ) וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְּגוּל מְלַחֲמַת ה' וְהִרְשָׁעִים וּכְסִילִים מְרִים קְלוֹן
שְׁצָרִיף שִׁישָׂא דְגָל ה' בִּימֵינוּ וְשֵׁם דְּגָל הַטְּמָאָה הַחִיצוֹנִית וְאָז גּוֹרֵם לְשִׁלוּט
הַשֵּׁם חָקוֹק עֲלָיו, כִּי מְלַחֲמַת הַיֵּצֶר הַיָּדָא הַבָּאִים לְסַטְרָא דִּילִיָּה שְׁהֵם הַגּוֹיִם.

הלכה פסוקה

(הרמב"ם הלכות שבת פרק ה')

א נֹתֵנִין גְּרָגִיר שֶׁל מֶלַח וְגָרִים שֶׁל פּוֹל דוֹלֵק בְּלִיל שַׁבַּת. וְכָל הַפְּתִילוֹת שְׂאִין
עַל פִּי הַיָּד בְּעֶרְב שַׁבַּת שִׁיְהִיָּה מְדִלְקִין בְּהֵן בְּשַׁבַּת עוֹשִׂין מִהֵן מְדוֹרָה

זוהר

תרגום הזוהר

ומשיב אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליון, רק פן למדנו, כל הברכות שלמעלה ולמטה ביום השביעי תלויים, ותאנא, אמאי לא אשתבח מנא ביומא שביעאה, ולמדנו, למה לא נמצא המן ביום השביעי, משום דהווא יומא מתברכין מניה כל שיתא יומין עליון, מפני שאותו היום מתברכים ממנו כל ששה ימים עליונים (השש ספירות נקראים ששת הימים העליונים והם), וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומוי מהווא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. וכל אחד ואחד נותן מזונו למטה, כל אחד ביומו, מאותה הברכה שמתברכים ביום השביעי, (ולכן פיון שיום השביעי משפיע להששה ספירות, והם מורידים השפע למטה, כל אחד ביומו, לכן ביום השביעי אין שפע גשמי למטה אלא שפע רוחני).

ובגני כף, מאן דאיהו בדרנא דמהימנותא, בעי לסדרא פתורא, ולאתתקנא סעודתא בליליא דשבתא, בגין דיתברך פתוריה כל מהווא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. וכל אחד ואחד נותן מזונו למטה, כל אחד ביומו, מאותה הברכה שמתברכים ביום השביעי, (ולכן פיון שיום השביעי משפיע להששה ספירות, והם מורידים השפע למטה, כל אחד ביומו, לכן ביום השביעי אין שפע גשמי למטה אלא שפע רוחני).

מוסר

כתב הרב רבינו עובדיה בריש מסכת פאה (דמצי) [מיחייב] איניש לאפרושי חמישית הריוח לצדקה וכו', וסימנך (בראשית מז) ונתתם חמישית לפרעה לפרעון חובות הבורא יתברך: אם ירגיל אדם לדון לכף זכות ולדבר

והצדיקים הקדושים מרימין דגלו יתברך באותותיו, ואז (שם) אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלהינו נזכיר המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד ה' הושיעה המלך הנלחם את מלחמותינו הוא יעננו:

הלכה פסוקה

בין להתחמם בנגדה בין להשתמש לאורה בין על גבי מגורה בין על גבי קרקע. נמשך אחר הפתילה, אבל שמגין שאין ולא אמרו אלא לעשותן פתילה לגר בלבד: נמשכין אחר הפתילה כגון זפת ושעוה

תרגום הזוהר

זוהר

כל אותם ששה ימים, דהא בנהו זמנא אודמן ברכה לאתברא כל שיתא יומין דשבתא, שהרי באותה העת נודמן הברכה להתברך כל ששה ימי השבוע, וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא, והברכה לא נמצאת בשלחן ריק, ועל כן בעי לסדרא פתורא בליליא דשבתא

אינון שיתא יומין, דהא בנהו זמנא אודמן ברכה לאתברא כל שיתא יומין דשבתא וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא, ועל כן בעי לסדרא פתורא בליליא דשבתא בנהמא ובמזוני. רבי יצחק אמר, אפילו ביומא דשבתא נמי:

בנהמא ובמזוני. ולכן צריך לערוך השלחן בליל שבת בפת ובמזון. רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי. לא רק לליל שבת, אלא אפילו ביום השבת צריך לערוך השלחן:

מוסר

תמיד טוב ולא רע כלל יהיה כלי וצנור אל הקדושה ואם להפך [להפך] בר מינן. וכן העין בראותו חבירו בטוב עין הוא יברך וישפיע טוב לחבירו וגם יברך וילהפך ולהפך להפך בר מינן דכתיב (משלי כב) טוב עין הוא יברך ויקרי יברך וכתיב (רות ב') עיניך בשדה וגו' פדאיאתא בזהר:

הלכה פסוקה

ושמן קיק ואליה וחלב אין מדליקין בהן. ומפני מה אין מדליקין בפתילות שאין האור נתלת בהן ולא בשמנים שאין נמשכין אחר הפתילה, גזירה שפא יהיה אור הנר אפל ויטה אותם בשעה שישתמש לאורה:

